

Kateřina Kubalová
ilustrace Zdeňka Őtudlarov

Terka, Bětka a primabbrlina

bamb**oo**k®

Kateřina Kubalová
ilustrace Zdeňka Őtudlarov

Terka, Bětka a primabbrlina

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Kateřina Kubalová

Terka, Bětka a primabábrlína

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8151. publikaci

Ilustrace Zdeňka Študlarová

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2021

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2021

Cover Illustration © Zdeňka Študlarová, 2021

ISBN 978-80-271-4412-9 (pdf)

ISBN 978-80-271-3210-2 (print)

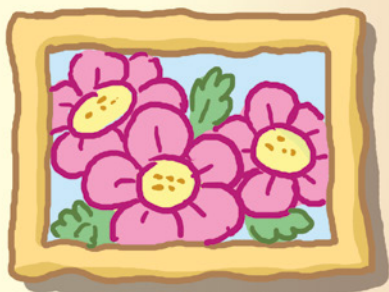
OBSAH

Dva copánky, dva culíky, tápťo z kuřete a jedubaba	7
Květákem se nehází, brácha místo psa a umí jedubaba čarovat?	13
Zase ta baba, vybíjená v parku a koláče s medem	19
Mamince je špatně, kočka nesnáší sanitky a obří matrace	25
Mléko se škraloupem, zakletá princezna a zamčená truhla	31
Náhrobek, palačinky s jahodovou marmeládou a unese nás koště?	39
Proměna, telefonát z porodnice a moc velký dudlík	47
Panenka z porcelánu, bláznivá pohádka a senzační balet	53
Dva drdůlky, čtyři piškoty a mimino	61
O autorce	69

J'idelmu' l'istek

- D JIHO'ESKE' O ZETRO
- P: oukrop
- UHO + merenda
- Ut: bramborka 'stajays
- St: kula'jad' emunda

DVA COPÁNKY, DVA CULÍKY,
ŽÁPŤO Z KUŘETE A JEDUBABA

Budu vám vyprávět příběh. Usadte se, nebo si klidně i lehnete, ale dávejte pozor, protože to bude napínavé, uvidíte. Nejdřív vám ale musím představit hlavní postavy. To se tak na začátku knížky dělává, nemám pravdu?

Tak tedy, byla jednou jedna... Ehm, ony byly holčičky vlastně dvě. Jedna copatá, druhá culíkatá. Jedné šla ve škole matematika, druhá zase ráda četla a malovala, ale obě byly pěkně praštěné. Každá byla jiná, a přece byly obě stejné – Terka a Bětka, dvojčata z ulice Na Smetance na pražských Vinohradech. Je to už nějaký ten pátek, co se sem s rodiči nastěhovaly. Tehdy ještě chodily do druhé třídy. Teď už jsou mnohem starší, ale to předbíhám. Všechno to začalo jednou na podzim, když kuchařky ve školní kuchyni upekly k obědu kuřata.

„Fůůůj, to je hrozný. Představ si, že jsem si do toho omylem kousla,“ vyčarovala Terka na svém obličejí takovou grimasu, že by si za ni zasloužila cenu za herecký výkon.

„Nene, to není možný, jak jsi to mohla přehlédnout?“ divila se Bětka sestřině neodpuštělné nepozornosti.

„Bylo to schovaný pod nádivkou.“

„Táptó pod nádivkou. To určitě kuchařky udělaly schválně, abychom to musely sníst.“

„Jasně, to jim určitě nakázala ředitelka.“

„Ale holky, tápťo je přece jen trocha krve z kuřete, která se uvnitř při pečení srazila, to není nic hrozného,“ vložila se do holčičího štěbetání maminka.

„Ale je to hnůůsný,“ odpověděly jí obě holky naráz.

„Tak víte co? K večeri vám usmažím květák, chcete?“

„Jooo! Senza, mami,“ zajásaly Bětka s Terkou.

Když dorazily ze školy domů, maminka odemkla byt a obě treperendy si za stálého brebentění odnesly aktovky do pokojíku. Rychle si udělaly domácí úkoly a už stály v kuchyni s prosebným výrazem v očích. Maminka se ani nemusela ptát, co chtějí.

„No tak běžte na chvíli ven, ale za hodinu ať jste doma. A v přízemí buďte opatrné.“

„Jasně, dáme na jedubabu pozor!“ hulákaly jedna přes druhou tak, že ani neslyšely, jak za nimi maminka volá, že takhle se o starších dámách rozhodně nemluví.

Když se blížily ke vchodovým dveřím, našlapovaly tiše jako myšky. Ale jako na potvoru se u schránek potkaly se sousedkou paní Dvořákovou, která nesla z obchodu v tašce kuře, a to se nemělo stát. Holky si rázem vzpomněly na školní oběd.

„Kuře, táptó, fůůj!“ rozléhalo se jako ozvěna po celém přízemí.

„Co je to tady za kravál? Kdo to má poslouchat?! Parchanti zatracený, mazejte řvát ven,“ vyběhla z bytu paní Králová, řečená jedubaba, a mávala koštětem. I o dvě patra výš slyšela maminka její lamentování.

